

မိတ်ဆက်စာ

လေယျာမင်းသျှင် သာယာဝတီထောင်မှ မရဏငရဲခန်းများ

သစ္စာလည်ပြန်

ခေတ်တစ်ခေတ်၊ကာလတစ်ခုလွန်သွားသည့်အခါ ထိုခေတ်
ထိုကာလနှင့်အတူ လိုက်ပါရှင် သန်ခွင့်ရသူတို့၏ ပြန်ပြောင်းအမှတ်ရချက်များကို
ဖောဖောသီသီ တွေ့မြင်လာရတတ်စမြဲ။

အထူးသဖြင့် သိပ်မဝေးသေးသည့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြိုနှင့်
စစ်ပြီးခေတ်လျှောက် တနံတ လျား တွေ့ဟောင်းကြိုဟောင်းများကို စားမြုံ့ပြန်၍
ခံစားရေးဖွဲ့သည့် စာပေလက်ရာများ ကောင်း ကောင်းကြီး ထွန်းကားခဲ့ဖူးသည်။
ရေးသူတို့ဘက်ကလည်း သွေးနွေးနေတုန်းမို့ ကြိုးစားပမ်းစား ရေးကြ၊ ဖွဲ့ကြ။
ဟိုတုန်းက အခြေအနေတွေသည် ဤသို့ပါတကားဟု သိသာစေရုံမျှမဟုတ်။

ထိုအခြေအနေကြီးထဲတွင် ဒရွတ်သီထိုး တွန်းထိုးရုန်းကန်
လှုပ်ရှားခဲ့ရပုံများ၊ နင့်နှင့်သီးသီး နာနာကျင်ကျင် ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရပုံများကိုပါ
စာဖတ်ရင်သူ၏ ရင်ဝယ် အမှတ်ထင်ထင် လှုပ်ခတ် သက်ဝင်သွားစေအောင် “ရသ”
ဖြင့်စရနယ်ဖော်ကြူးခဲ့ကြသည်များလည်း ရှိ၏ ။ စာရေးသူတို့ ရေး လေသမျှကို
စာဖတ်သူ၊ စာနာသူ၊ စာချစ်သူတို့က စုံရေမက်ရေ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီး တဝတအီ
ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ပင်။

၁၉၃၀-၁၉၆၂။ ထိုအနှစ် ၃၀ မျှသောကာလသည်
အချိန်အတိုင်းအတာအားဖြင့် ရှည်လျား လွန်းလှသည်မဟုတ်။
သမိုင်းခေတ်တွေနှင့်နှိုင်းဆလျှင် တိုတောင်းလွန်းသည်ဟုပင် ဆိုနိုင်ရာ၏ ။

သို့သော်လည်း ထိုအနှစ် ၃၀ ကာလအတွင်း

မြန်မာ့သမိုင်းရေးအဖြစ်အပျက်များ၊ နိုင်ငံရေး အခင်းအကျင်းများ၊ လွတ်မြောက်ရေး ကြိုးပမ်းမှုများ၊ ဝါဒရေးအကွဲအပြဲများ၊ ပြည်တွင်းစစ်အတွေ့ အကြုံများ၊ လွတ်လပ်စ နိုင်ငံတစ်ခု၏ မနည်းကြီး ခြေကန်ရုန်းခဲ့ရသည့် ကျားကုတ်ကျားခဲကြိုးပမ်း အားထုတ်မှုနှင့် အတွင်းဝိရောဓိများ၊ ပဋိပက္ခများ ထွေပြားကျယ်ပြန့် ရှုပ်ထွေးပွေလီလှ၏။ အရှိန် အဟုန်ကြီးသည်။ အချိုးအကွေ့၊ အလှည့်အပြောင်းမြန်လှသည်။ လှုပ်ရှားမှုတိုင်းသည်လည်း အား ကြီးအင်ကြီးနိုင်သည်။

မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် လွန်ဆန်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာဘဲ အလို လို ရုန်းကန်စီးမျောရင်း ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် (သို့မဟုတ်) သိမှတ်မဲ့ ပါဝင်ခဲ့မိရသည်ချည်း။ ချောင်းမွှား ချောင်းသိမ် စည်းသာ သောင်တိမ်တွေမဟုတ်။ အားကောင်းမောင်းသန်တွေချည်း။ ယနေ့ခေတ်၏ မြန်မာတည်ဟန်သည်ပင်လျှင် ထိုနှစ် ၃၀ ကာလအတွင်းက ကျားစီးဖားစီး ရုန်းကန်ကြိုးပမ်းခဲ့မှု အသီးအပွင့်များ၏ ကျေးဇူးမကင်းဟု ပြော၍ ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုထိုမြန်မာ့သမိုင်းရေးဖော်ကြူးချက်များတွဲ ၁၉၃၀-၆၂ ကာလအတွင်း သမိုင်း ခေတ် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ချက်များ၊ အကျိုးအကြောင်း အဆိုးအကောင်း ဆင်ခြင်တွေးဆခြင်းများကို အတွေ့ရများ၏။ ရေးသူ၊ မှတ်တမ်းတင်သူတွေကိုယ်တိုင်၏ ကိုယ်တွေ့ကိုယ်ကြုံများမို့ သမိုင်းတန်းဖိုးကြီးသည်။ အချက်အလက်၊ အကိုးအထောက်တွေ ခြေခြေမြစ်မြစ် ရှိသည်။ အသင့်ယုတ္တိရှိသည်။

ရေးသူက ရဝဗေဒ၌ စွမ်းနိုင်သူဖြစ်က လက်က မချချင်လောက်အောင် လွှမ်းမိုးနိုင်အားကြီး သည်။ ဆရာ (ဦး) သိန်းဖေမြင့်၏ “သပိတ်မှောက်ကျောင်းသား၊” “အရှေ့က နေဝန်းထွက်သည့် ပမာ”၊ “စစ်အတွင်းခရီးသည်” စသည်များ၊ သခင်တင်မြ၏ “ဘုံဘဝမှာဖြင့်”၊ “ဘုံဘဝမှာဖြင့် ထက် ကြပ်မကွာ”၊ “ဘုံဘဝမှာဖြင့် မျှော်တိုင်းဝေး” စသည်များ

ဗိုလ်မှူးချစ်ကောင်း၏ “အနှစ်နှစ်ဆယ်” ။ “လင်းယုန်သစ်လွင်၏ ” “ထိုင်း-
မြန်မာမီးရထားလမ်း၊ ကိုယ်တွေ့ချွေးတပ်မှတ်တမ်း” ရဲဘော်နေ အောင်၏
“နယ်ချဲ့အကျဉ်းသား”။ သခင်ဖေဌေး၏ “သခင်ဖေဌေး၏ သခင်ဖေဌေး” စသည် များ
သည် ကျွန်တော်တို့ စိတ်တမ်းကစား ထင်ရှားသည့်သာဓကများ။

သမိုင်းရေးအတွေ့အကြုံများကို သူလည်းရေးသည်။

ကိုယ်လည်းရေးသည်။ သူ့ကိုယ်တွေ့၊ သူ့အမြင်၊ သူ့အကြံဆရာများကို သူ
မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်တွေ့၊ ကိုယ့်အမြင်၊ ကိုယ်တွေ့ဖူး ကြုံရာတွေကို
ကိုယ်ဖော်ကြူးသည်။ ထိုသူသူငါငါရေးကြဖွဲ့ကြသည်များကို ပေါင်းရုံး ဖွဲ့စပ်၍
ယင်းခေတ်ကာလကို ထင်ဟပ်သော သမိုင်းရေးအဖြစ်အပျက်များအား စာဖတ်သူတို့
တစ်ဆင့်ခံတစ်ဆင့်ကြား သိမှတ်ကြရသည်။ ခံစားပျော်ဝင်ကြရသည်။

သို့ချင့်တိုင်..

ကျွန်တော်တို့ အတွေးတွေနှင့် သဟဇာတမဖြစ်နိုင်ဘဲ မကြာခဏ
ခလုတ်တိုက်မိနေတတ် သည့် ဘဝင်မကျချင်စရာ ခိုးလို၊ ခုလုကလေးတွေနှင့်လည်း
တိုးမိတတ်သေးသည်။

စာရေးသူများ၏ နောက်ကြောင်းပြန် အောက်မေ့သတိရချက်များ၊
ပြန်ပြောင်းသုံးသပ်ချက် များ၊ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများသည်
ထိုခေတ်တစ်နံတစ်လျားကြီးအပေါ် စာရေးသူ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ ရသည့်
ဖြစ်ကွက်အထိုင်များမှ မြင်၊ တွေး၊ ခံစားသည့် မြင်ထောင့်များ
သက်သက်သာမဟုတ်ပါ လော။

သမိုင်းကို လက်ဖဝါးပေါ် တင်ကြည့်သည်ဆိုလေတိုင်း စာရေးသူ၏
အမြင်နှင့် တကယ့် သမိုင်းဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်များသည် တစ်သားတစ်ပြင်တည်း
ထပ်တူကျ၏ ။ မကျ၏ ။

သူရေးသာ သူ့စာသည် ဓမ္မဓိဌာနအယူအမြင် ဟုတ်ပါ၏ လော။

သူ့အတွေး၊ သူ့အမြင်၊ သူ့ယုံကြည်ရာဝါဒရေးခြေခံဖြင့်
စတုတ်တိုက်ထားခြင်းကင်းပါ၏ လား။ သူ့ခေတ်သူ့အခါ သူ့ယုံ ကြည်ရာ
သူ့ဝါဒရေးသက်ဝင်မှုနှင့် သူ့ဝါဒရေး၏ ကြိုးဆွဲရပ်အဖြစ် သူပါဝင်ကပြခဲ့ရသည့်
ဇာတ်ကွက်ဇာတ်ထုတ်တွေကို ရွှေမှုန်ကြွထားပြီ။ သူနှင့် နှလုံးမညီသည့်
အကြောင်းခြင်းတရားကို တမူကာ ဖွဲ့နှင့်ဆန်ကွဲတွေချည်း လုပ်ထားလေသလား။

သူပါဝင်ခဲ့ရသည့် ဇာတ်ဝင်ခန်းကို ကြည့်ပျော်ရှုကောင်းဖြစ်လေအောင်
သာသာထိုးထိုး အပြောက်အမွန်းတွေ တင်ထား၊ ဆလိုက်အလင်းတွေ ရွှံ့စိုနေအောင်
ထိုးပေးထားသော်ငြား တစ်ပါး သော သမိုင်းရေးအစဉ်ကြီး၏ အလင်းအပိုင်းတွေကိုမူ
အလင်းမှိန်ဖျော့ (သို့မဟုတ်) တမင် အမှောင် ချထားလေရောသလား။

ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိသဘောရေးဖွဲ့ထားသည့် အတွေ့အကြုံများ၊
တသချက်များ၊ ဆင် ခြင်မျှော်ခေါ်ချက်များသည် စာရေးသူ၏ အတ္တနော မတိတွေ
စိမ့်ဝင်နေတတ်၊ ပျော်ဝင်ရောနှော တတ်စမြဲဖြစ်၍ တကယ့်သမိုင်းရေးဖြစ်စဉ်
အမှန်ကြီးနှင့် ကွဲလွဲခဲ့လျှင် ခြားနားနေခဲ့လျှင် သိသိသာ သာ
ပုံပျက်ပန်းပျက်ဖြစ်နေခဲ့လျှင် မည်သို့ တည့်မတ်ကြမည်လဲ။ “အမှားကြာ
အမှန်ဖြစ်”တွေ တောထ၊ မလာလေအောင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမည်လဲ။

စာဖတ်သက်၊ စာမှတ်အတွေ့အကြုံ တစ်စစ ရင့်မာလာလေ နိစ္စဓူဝ
သိသိမှတ်မှတ် တိုးမိ တိုက်မိနေရသည့် ဇလုံးဇခု၊ ခိုးလိုးခုလုကလေးတွေ များ
များလာလေဖြစ်သည်။ သင်းတို့ ဝင်နှောင့် လျှင် စာဖတ်၍ မရွှင်၊ စိတ်မပျော်ချင်၊
တော်တော်မွေ့သည့် ဟာကလေးတွေဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ “ကျော်မြသန်း” ၏ “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ”
ထောင်ကိုယ်တွေ့ ဝတ္ထု။

ဟုတ်သည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု၊

စာပေဒဿာဒုတိယဆုရဝတ္ထုရှည်ကြီးဖြစ်သည်။ ဆုရ စာမူကို စာပေဗိမာန်က ၁၉၇၄ တွင် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်အဖြစ် ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ စာပေနယ်တွင် ဟုန်းဟုန်းထ အောင်မြင်ခဲ့သည့် စာတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ ဆရာ့ကို “ထောင်စာပေ” အရေးအဖွဲ့ကောင်းသည့် ကလောင်တစ်ချောင်းအဖြစ် ဗိုလ်ဝင်ခံစေခဲ့သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

၁၉၃၀၊ ဇူလိုင်လ ၄ တွင် ဦးဘသန်း၊ ဒေါ်မြရီးတို့မှ ရန်ကုန်မြို့ ကြည့်မြင်တိုင်၌ မွေး၊ ၁၉၄၅ မှစ၍ နိုင်ငံရေးလောကသို့ ခြေခုံပစ်ဝင်ခဲ့သော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗ.က.ပ) အလံဖြူ ကွန်မြူနစ်) ၏ အလယ်အလတ်တန်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် စာရေးသူ ဆရာကျော်မြသန်းက ၁၉၄၈၊ မေ ၂၂ မှ ၁၉၄၉၊ ဧပြီ ၉ အထိကာလအတွင်း သာယာဝတီထောင်မှ သူ့ကိုယ်တွေ့အဖြစ် အပျက်များ အတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြောင်းရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဝတ္ထု၏ “နိဒါန်း” ၌ ဆရာက ဤသို့ဆိုပါသည်။

“ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက နာဇီတို့၏ ကမ္ဘာကျော် အကျဉ်းစခန်းကြီးဖြစ်သော ပိုလန် နိုင်ငံ အော့စဝစ် (Auschwitz) အကျဉ်းစခန်းကြီးအကြောင်း ဖတ်မိသည့်အခါ နာဇီတို့၏ ရက်စက်မှုမျိုးစုံကို နာကြည်းစုတ်သပ်ခဲ့သလို အနှိပ်စက်ခံ အကျဉ်းသားတို့၏ ဘဝကိုလည်း စာနာခြင်းများ စွာဖြင့် ရင်တမမဖတ်ရှုခဲ့ရပေသည်”

“အော့စဝစ်ကား ကမ္ဘာကျော် စစ်အကျဉ်းစခန်းကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့၏ ။ အော့စဝစ်အကျဉ်း စခန်းကြီးအကြောင်းကား ယနေ့အထိပင် ကမ္ဘာတိုင် တုန်ဟည်းလျက်ရှိပေသည်။ အနှီအော့စဝစ် အကျဉ်းစခန်းကြီးကဲ့သို့ပင် ကမ္ဘာတိုင်အောင် မကျော်ကြားခဲ့သော်လည်း တစ်ချိန်သောအခါက တစ်ခေတ်သောအခါက ဗမာပြည်တစ်ခွင် ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့ပေသော သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင် ကြီး၏ ရက်စက်မှုများကို

ရေးသားတင်ပြချင်စိတ်များဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။”

“၁၉၄၈ ခု၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် သာယာဝတီအကျဉ်း ထောင်ကြီးကို နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားများထားရှိရာ ထောင်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ၁၉၄၈ ခု၊ မတ်လမှစ၍ ကွန်မြူနစ် ဖြူ-နီ -ကြောင်-ကျားများ အပါအဝင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားများကို သာယာဝတီထောင်သို့ စတင်ပို့ခဲ့၏ ။”

“ထိုအချိန်မှစတင်၍ သာယာဝတီထောင်က ငရဲခန်းဇာတ်လမ်းစတင်ခဲ့၏ ။ ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်ရောက် အကျဉ်းသားအားလုံးလိုပင် လောကငရဲသို့ရောက်ခဲ့ရသည့်ပမာ ညည်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုးစုံကို အလူးအလှိမ့်ခံခဲ့ကြရ၏ ။ ထောင်မှ ထွက်လာသူများအနက် လူစဉ်မမီဖြစ်ခဲ့ သူများ၏ အရေအတွက်မှာလည်း ထောင်ဂဏန်းတမျှ ရှိခဲ့သလို နှိပ်စက်ညည်းပန်းမှုဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးခဲ့သည့် ဦးရေမှာလည်း မနည်းခဲ့ပေ”

“ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်၏ ညည်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ မည်မျှလောက် ဆိုးဝါးရက်စက် ပြင်းထန်ခဲ့သည်ကိုမူ ဤစာအုပ်က အဆုံးအဖြတ်ပေးလာလိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။”

ဤနှယ် လှန့်ချီပေးလျက် “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ” ကို (ရန်ကုန်ထောင်ကြီးတွင် သာယာဝတီထောင်ကြီး၊ ငရဲဘုံမှ လွတ်မြောက်ရေး၊ ထောင်ကြီးပွင့်ခြင်း) စသည်ဖြင့် အခန်းကြီး လေးခန်းခွဲကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဇာတ်ကြောင်းလှန် နတ်သံနောထားခဲ့ပါသည်။

ဆရာကျော်မြသန်း အောင်မြင်ခဲ့ပါ၏ ။

သူ၏ ရေးဟန်နှင့် အဖွဲ့အနွဲ့ကလည်းကောင်း၊ ဖြစ်ရပ်ကလည်း ဇာတ်နာလွန်းလှလေရာ “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ” သည် ထောင်စာပေ၊ ထောင်ဝတ္ထုနယ်ပယ်တွင် မည်သို့မျှ မေ့ချန်ထားရစ်ခဲ့၍ မရနိုင်သည့် အထင်ကရ

ထောင်ကိုယ်တွေ့ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာခဲ့တော့ သည်။

ဤတွင် ကျွန်တော်တို့၏ ခိုးလိုးခုလုကြီးနှင့် ဘွားခနဲတည့်တည့်တိုးမိရခြင်းဖြစ်၏ ။ “သာယာ ဝတီထောင်မှ ငရဲခန်း” များ ဟုန်းဟုန်းထနာမည်ကြီးလေလေ၊ ကျွန်တော်တို့ ခိုးလိုးခုလုကြီးက ရင် ကို ထိထိခိုက်ခိုက် ပုတ်၍ ပုတ်၍ နှိုးဆွလေလေ။ ဗမာပြည် အကျဉ်းထောင်များနှင့် အကျဉ်း ထောင်ဝန်ထမ်းများ၏ ဗီလိန်ဇာတ်ရုပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် မီးမောင်းထိုးပြလိုသည့်အခါတိုင်း “သာယာဝတီ ထောင်မှ ငရဲခန်း”များကအမင့်သာ အစွင့်သား ပေါ်လာတတ်လေလေ။ ထိုစူးတစ်ချောင်း ထိုစုလုံးစု သွောင့်ကြီးတစ်စင်းက ကျွန်တော်တို့ပကို ထိုးထိုးဆွဆွပြုလေ။

သာယာဝတီထောင်သို့ ပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမားများ (အထူးသဖြင့် ကွန်မြူနစ် အနီ၊ အဖြူ များသာ များရာစုဖြစ်ပါသည်)ကို ၁၉၄၈ မတ် ၂၈ နေ့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအား မတရားသင်း ကြေညာလျက် ပါတီခေါင်းဆောင်ပိုင်းနှင့် ပါတီဝင်များ၊ မြေအောက် ပါတီဝင်များ (ယူဂျီများ) ကို ဖိဖိစီးစီး ပိုက်စိပ်တိုက် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်မှ အစပြုကာ ထိန်းသိမ်းထားရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အရေးပါသော အရေးကြီးသော နိုင်ငံတည်ငြိမ်ရေးနှင့် အေးချမ်းသာယာရေးကို အနှောင့် အယှက်ပြု ထိပါးနိုင်အံ့ဟု အလားအလာရှိသော နိုင်ငံရေးသမားများကို တစ်နေရာတည်းတွင် တစ်စုတစ်ဝေးတည်း စုစည်းထိန်းသိမ်းထားရှိသည့် အထူးထောင် (Specific Jail) တစ်ခုအဖြစ် ရည်ရွယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ပြိုင်တည်းတိုင် အဆိုပါ ထိန်းသိမ်းခံ နိုင်ငံရေးသမားများ (detainees) ကိုလည်း မေးမြန်းစစ်ကြာခြင်း၊ သတင်းကွင်းဆက်ဖော်ထုတ်ခြင်းစသည့် ရဲလုပ်ငန်းများကို ရဲသတင်း၊ တပ်ဖွဲ့ (S.B) နှင့် ရဲမှုခင်းတပ်ဖွဲ့ (C.I.D) တို့က ဆောင်ရွက်နေကြသေးရာ ရန်ကုန်ထောင်၊

အင်းစိန်ထောင်တို့နှင့် အလှမ်းမဝေးလှဘဲ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး လွယ်ကူချောမွေ့သော သာယာဝတီထောင်ကို ရွေးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကျော်မြသန်းတို့ ဗ.က.ပ (နစ်ဖြူ) အဖွဲ့သည် ၁၉၄၈၊ မေ ၂၂ မှ ၁၉၄၉ ဧပြီ ၉ အထိ သာယာဝတီထောင်၌ တစ်နှစ်နီးပါး ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုကာလအတွင်း “သာယာဝတီ ထောင်မှ ငရဲခန်းများ” ကို ကြုံဆုံမြင်တွေ့ကြားသိခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၉ ဧပြီ ၉ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ့တပ်မတော် တပ်မှူးဟောင်းများဖြစ်သည့် ဗိုလ်ရဲထွဋ် (ရဲ ဘော်သုံးကျိပ်ဝင်) ဗိုဟ်စိန်တင်တို့ ဦးစီးသော သူပုန်တပ်ပေါင်းစုက သာယာဝတီမြို့ကို သိမ်းသည်။ သာယာဝတီထောင်အတွင်းရှိ ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများ (Criminal prisoners) အပါအဝင် ထိန်း သိမ်းခံပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမားများအားလုံးကို သူပုန်တပ်ပေါင်းစုက ထောင်မှထုတ်၍ သူတို့နှင့် အတူ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ကြသည်။

ထိုမျှ မကသေး၊ ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်၏ တာဝန်ခံအရာရှိ (Superintendent of Jail) ဖြစ်သူ ထောင်ပိုင်ကြီးနှင့် တကွ အရာရှိဝန်ထမ်းများ၊ ပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမားများကို ညှဉ်းပမ်း နှိပ်စက်ရာ၌ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပါဝင်ခဲ့ကြသော အကျဉ်းသားများ (တန်းစီး၊ ဘာယာ၊ သန္ဓေ၊ ဘုတ်ကိုင်များ) အား သူပုန်တပ်ပေါင်းစု သူတို့နှင့်အတူ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ အချို့ ကို ထောင်ထဲမှာပင် သတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။ အချို့ကိုလမ်းခရီး၌ အမျိုးမျိုးညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၍ ကိစ္စ တုံး သုတ်သင်ခဲ့ကြသည်။

ထောင်အရာရှိ ထာဝန်ထမ်းများအား ပြည်မြို့အကျဉ်းထောင်တွင် ချုပ်နှောင်ထားရှိခဲ့၍ အစာ ငတ်၊ ရေငတ်ထားလျက် လက်တုံ့ပြန်နှိပ်စက်ခန်းဖွင့်ခဲ့ကြသည်။ အားရအောင် နှိပ်စက်ပြီး သောအခါ ပေါက်ခေါင်းမြို့နှင့် ပေါင်းတလည်ကြားရှိ တောင်စင်းဝတောင်ကြားပေါ်တွင် အဆုံးစီ ရင်သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

သူပုန်တပ်ပေါင်းစု၏ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ခံခဲ့ရ။ ကိစ္စတုံးသတ်ဖြတ် ခြင်းကို ခံခဲ့ရသူ စုစုပေါင်းမှာ ထောင်ပိုင်ကြီး မစ္စတာ ပေါလ်အပါအဝင် လူ ၅၆ ဦးဖြစ်သည်။

သာယာဝတီထောင်တွင် ပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမားများအား ငရဲခန်းတမျှ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံခဲ့ရ ပုံကို စာမျက်နှာ ၂၀၀ ကျော် ခမ်းခမ်းနားနား နာနာကျင်ကျင် ကြေကွဲစဖွယ် ရွံ့ရှာထိတ်လန့်ချင့်စ ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် တစ်တစ်ခွခွ အသေးစိတ်မှုန်းပြခဲ့သော စာရေးသူသည်ဆိုခဲ့ပါ ပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမားများအပါအဝင် သူပုန်တပ်ပေါင်းစု၏ လက်တုံ့ပြန်၊ လက်စားချေ နှိပ်စက်ခန်းများ၊ ရက်ရက်စက်စက် ကိစ္စတုံးကွပ်မျက်ခန်းများကို တမူကား နှာစေး၍ ထားခဲ့၏ ။

အောက်ဖော်ပြပါ စာပိုဒ်ကလေးမျှကိုသာ ပါလေကာမျှ ဝတ်ကျေတန်းကေမ မင်းတိုင်ကျေ တို့ရုံထိရုံဖော်ပြခဲ့သည်။

“ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးများနှင့် အချို့သော အကျဉ်းသားများကို သူပုန်တပ်ပေါင်းစုက ဖမ်းဆီး၍ ထိုစဉ်က သူပုန်တို့၏ မြို့တော် ပြည်မြို့သို့ ပို့ပြီး ပြည်အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲတွင် ချုပ် နှောင်ထားခဲ့၏ ။ အချို့သော အရိုက်ဝိဇ္ဇာ အကျဉ်းသားများကိုမူ ပုဒ်မ ၅ ရဲဘော်များက သူတို့နှင့် အတူ ခေါ်ထုတ်သွားကြပြီး လမ်းတွင်ပင် ကိစ္စတုံး စီရင်လိုက်ကြ၏ ။”

“နောက်ဆုံးတွင် သာယာဝတီ ထောင် အာဏာပိုင်များအား ပေါက်ခေါင်းမြို့နှင့် ပေါင်းတလည်ကြားရှိ တောင်စင်းဝတောင်ကြားပေါ်တွင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်အဆုံးစီရင်ခဲ့ပေ သည်”

ဘာကြောင့်နည်း။

ဘာကြောင့်နည်း။

ဘာကြောင့်နည်း။

လူတစ်စု လူတစ်ဖွဲ့က တစ်ပါးသော လူတစ်စု လူတစ်ဖွဲ့ကို စိတ်ဒုက္ခများဖြင့် လူမဆန်စွာ ဖိစီးကြိတ်ချေခဲ့ကြခြင်းသည်သာ စက်ဆုပ်ရွံရှာစဖွယ်အပြုအမူလော။

၅၆ ယောက်သော လူသားအစုအဝေးကြီးကို မိမိတို့ခံစားခဲ့ရသည့်နည်းတူ၊ ထိုထက်ပို၍ ဖွတ်ဖွတ်ညက်ညက် ကြေမျှ နင့်နင့်သီးသီး တုံ့ပြန်လက်စားချေနှိပ်စက်ခဲ့ကြ၍ အားရအောင် ပုဏ္ဏားကတိုက်ခဲ့ကြပြီးသည်၏ အဆုံး၌ “သေစားသေစေ” ဟုတစ်ဖက်သတ် စီရင်ချက်ချလျက် ရက် ရက်စက်စက်ကိစ္စတုံး သုတ်သင်ခဲ့ကြခြင်း အပြုအမူများသည်လည်း ရက်ရက်စက်စက်ကိစ္စတုံး သုတ်သင်ခဲ့ကြခြင်း အပြုအမူများသည်လည်း လူ မဆန်သည့် အော့အန်ချင်စရာ အဓမ္မမှုများပင် မဟုတ်ပေလော။ ကာလအကန့်အသတ် အပိုင်းအခြားမရှိ တည်နေသည့် ရာဇဝတ်မှု (Criminal Case) မျိုးတွင် အပါအဝင် လူသတ်မှု (Muder Case) များပင် မဟုတ်လေသလော။

ထောင်အရာရှိ၊ ထောင်ဝန်ထမ်းနှင့် အကျဉ်းသားတစ်စုတို့၏ မဖွယ်ရာသော အမူအကျင့် များတို့သည်ပင် “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲစခန်းများ” အဖြစ် စာတစ်တန် ပေတစ်ဖွဲ့ မှတ်တမ်း တင်နိုင်ခဲ့သေးလျှင် ပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမား၊ သူပုန်တပ်ပေါင်းစုဝင်များ၏ လက်စားချေ နှိပ်စက်ခန်း၊ လူသတ်စခန်းများကိုကား ဘာကြောင့် တိတိလင်းလင်း မဖော်ပြခဲ့ဘဲ ဖုံးဖိလှုပ်ထားခဲ့သနည်း။

ဤ “သာယာဝတီထောင်မှ မရဏငရဲစခန်းများ” သည် သမိုင်းခေတ်၏ အကွေ့အချိုးတစ်ခု၌ သာယာဝတီထောင်ကို စီးနင်းသိမ်းပိုက်၍ ရဲဘော်မြ၊ သခင်စိုး၊ သခင်တင်မြ၊ ဗိုလ်ကျော်ဇော (ရခိုင်)၊ ဦးစိန္တာ၊ ရဲဘော်မြ (ကျော်မြသန်း)၊ ဘုံပေါက်သာကျော်၊ ရဲဘော်မူကာဂျီ၊ မစ္စတာရယ်ဒီ စသည့် နာမည်ကျော်။ နာမည်ကြီး ကွန်မြူနစ် ဖြူ-နီ-ကြောင်-ကျား ပုဒ်မ ၅ နိုင်ငံရေးသမားများအား လုံးကို ထောင်ဖွင့်၍ ထုတ်ယူခေါ်ဆောင်သွားကြပြီးနောက် သူပုန်တပ်ပေါင်းစုနှင့်

ကွန်မြူနစ် (ဖြူ၊ နီ) တို့၏ ဥပဒေအပေါ် ပြန်လက်စားချေမှု၊ ကိစ္စတုံး
သုတ်သင်သတ်ဖြတ်မှုများကို ထိုအရေးအခင်း ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ရရှာသူတို့၏ ဆုံချက်မှ
ရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်၏။

တစ်နည်းဆိုရသော်.. “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ” ၏
အခြားတစ်ဖက်တစ်မျက်နှာကို ပြန်စောင်းစေ့ငှ ကြည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကျော်မြသန်း၏ “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ” ကို
တုံ့ပြန်ချက်၊ ဆန့်ကျင်ငြင်းခုံ ချက် တစ်ခုမဟုတ်။

ဆရာမရေးခဲ့သည့်ဖြစ်စဉ်ကြီး၏ အခြားတစ်ဖက်တစ်ခြမ်းကို
သိစေခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူအား ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားဆင်ခြင်
ကြည့်စေလိုခြင်းသို့သာရည်ပါသည်။

လောက၌ အမှန်တရားသည် သေရိုးထုံးစံမရှိ။

သူ့အချက်အလက်၊ အပိုင်းအစများကို ပြီးပြည့်စုံစွာ
အဆက်အစပ်ပြုနိုင်ခဲ့လျှင် အမှန်တရား သည် သူ့အလိုလို ကိုယ်ထင်ပြလာတတ်စမြဲ။

ဤစေတနာ ဤယုံကြည်ချက်ဖြင့် “သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ”
ကိုရေးသည်။

*

၁။

သေမင်းဝင်ကြခြင်း
သန်းခေါင်ယံ သေနတ်သံ

*

“ဒိုင်း...

ဒိုင်း...

ဒိုင်း...

ဒက်... ဒက်...ဒက် ...ဒက်....

ဒက် ... ဒက်... ဒက် ... ဒက် ...ဒက်

ချီး.. ဝုန်း...

ဒုန်း... ဒိုင်း...

ဒိုင်း... ဒိုင်း..

ဒိုင်း...

ဒိုင်း....”

သေနတ်ပစ်သံ၊ ကျည်ပေါက်ကွဲ သံတွေ မျိုးစုံလှ၏ ။

ရုတ်တရက်ကြီးထ၍ ပေါ်လာသည့် ရိုင်ဖယ်သံတစ်ချက်၏ နောက်တွင်
ဘရင်းဂန်းသံ၊ စတင်းဂန်းသံ၊ အော်လီဂန်းသံ၊ လက်ပစသံဗုံးပေါက်ကွဲသံ၊
တူမီးသေနတ်သံများ ထုကြီးထည်ကြီး နှင့် ဝက်ဝက်ကွဲမျှ
တုန်ဟည်းဆူညံနေတော့သည်။

ည (၁၀:၀၀) နာရီသာသာ အမှောင်အားကြီးချိန်တွင်
သာယာဝတီမြို့အတွင်းနှင့် ထောင်ကြီး၏ ဝန်းကျင်ရွာငယ်နေပုဒ်များဆီ၌
ပြန်းလွန်းသည့်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်နေဟန်ရှိ၏ ။ မကြာ ခဏ ပေါ်ချည်မြုပ်ချည် ကြား
ကြားနေခဲ့မိကြသော သူပုန်တပ်ပေါင်းစုနှင့် အစိုးရတပ်တော်သည် တကယ်တမ်းပင်
သာယာဝတီမြို့သိမ်းတိုက်ပွဲအဖြစ် ညတိုက်ပွဲကို သဲကြီးမဲကြီး ဆင်နွှဲနေကြ ပြီလား။

ပစ်သံခတ်သံပေါက်ကွဲသံများက ကမ္ဘာပြိုဘိသို့ ကြောက်ခမန်းလိလိ
များလှ၏ ။ အုန်းအုန်း ခြိမ့်ခြိမ့် ကျွက်ကျက်ညံနေသည်။
ထောင်ခေါင်းမိုးများအပေါ်ကို တဖြောဖြော တဒိုင်းဒိုင်း ထိမှန် သံနေသံတွေ၊
အပ်ထောင်ကြီး၏ နံဘေး တောင်ယာဥယျာဉ်ထဲသို့ လက်နက်ကြီးအချို့ ကျမြည်
ဟိန်းနေ၏ ။ ပေါက်ကွဲသံများအရ ပြင်းထွန်းသည့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုမှန်း
သိသာစေသည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ် ဧပြီလ (၇) ရက် ည (၁၀:၀၀) နာရီ သာသာ၊
ဂါတ်ကြီးပေါ်က ကင်းသံခေါင်း ခေါက်သံများ စီခနဲ ညံခနဲ ပေါ်လာခဲ့ကြပြီးနောက်
ခဏအကြာတွင် သေနတ်သံများကို ရုတ် ခြည်း ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။
(၁၀:၀၀) နာရီ ၁ မောင်းခန့်ရှိရော့မည်။

အိပ်ရာမှ ငေါက်ခနဲ သူ ထထိုင်လိုက်မိ၏ ။

ပြည်မြို့ကို စီးထားသည့် သူပုန်တပ်ပေါင်းစုသည် ရန်ကုန်ကို ဦးတည်၍
ဆင်းလာနေပြီ။ ဤသတင်းဆိုးကြီးများကို ကြားလိုက်ရပြီး ကတည်းက တပ်အသင့်
(Stand to) ပေးထားပြီဖြစ် ရာ ယနေ့ညတွင် ညတာဝန်မကျသည့်တိုင်
ယူနီဖောင်းမချွတ်အားနိုင်သေး။

သူ့လိုပင် ကျန်ထောင်အရာရှိများ၊ ထောင်ဝါဒါများအားလုံးသည်လည်း
ယူနီဖောင်း မချွတ် နိုင်ကြဘဲ ကြက်အိပ်ကြက်နင်း သတိနှင့် နေ၊ သတိနှင့်
စားလာခဲ့ကြရသည်မှာ တစ်ပတ်ဆယ်ရက် မကရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အိပ်ရေးဝဝ
မအိပ်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာလည်း ကြာတောင်းကြာခဲ့ပြီ။

“ဒိုင်း..

ဒိုင်း...

ဒိုင်း...

ဒုန်း.. ဝုန်း.. ဝုန်း...

ဒက်.. ဒက်... ဒက် ... ဒက်

ဒိုင်း...

ဒိုင်း..

ဒိုင်း...”

ပစ်သံခတ်သံတွေက တိုး၍ ပင် များလာကျယ်လာ၏ ။
သာယာဝတီထောင်ကြီးနှင့်လည်း တစ်စစ ပို၍ နီးကပ်လာနေသယောင် ထင်ရသည်။

“ဦးအုန်းကျော်.. ဦးအုန်းကျော်”

“ဗျို့ .. ဦးအုန်းကျော်.. နိုးပလား”

ပြေးသံလွှားသံ၊ လူသံသူသံ၊ အော်သံဟစ်သံများ ဝုန်းဒိုင်းကြဲလျက်၊

ကသောင်းကနင်း ဖြစ်နေကြသည့် ထိုညသံကြီးကို ထွင်း၍ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင် ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲက သူ့အိမ်ရှေ့ခန်း သို့ ဝဲကျလာ၏။ သူ့ကို အော်ခေါ်နေသည့်အသံများ။

“ဆရာ.. ဆရာ.. ဦးအုန်းကျော်”

စီးနေကျ ရှူးဖိနပ်ကို ကောက်စွပ်၊ ဘယ်ရီကပ် (ပ်) ဦးထုပ်ကို ခေါင်းထက်တင်၊ သုံးတောင့် ထိုးလက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် လက်စွဲတော် ပိတောက်နှစ်တုတ်တို့ကို ဆွဲလျက် အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက် မိသည်နှင့် ထောင်ကြပ်ချုပ် (ဝှင်းနီကြီး) ဦးသိန်းမောင်၏ မျက်နှာကြီး ဘွားခနဲ တန်းတိုးတော့ သည်။ ဟော ဟဲဆိုက်လျက် စိတ်မောလူမော ပူပုံပန်း ရုပ်ကြီးနှင့်ဖြစ်၏။

“ဟော.. ဝှင်းနီကြီး”

“ဆရာ.. ထောင်မှူးကြီးလည်း ပါလာတယ်”

“ဪ .. ချိဖ် (Chief)။ ရုတ်တရက်မို့ မမြင်လိုက်မိဘူး”

“လာဗျို့ .. ဦးအုန်းကျော်၊ ထောင်ထဲကို အရင်ဝင်ကြည့်ရအောင်။ အပြင်မှာ ပြောင်းဆန် နေ၊ အထဲက ဗျတ်ဝိဗျတ္တတွေက ထောင်ကြီးကို ကျမ်းထိုးမှောက်ခုံ သန္တာလန်အောင် လုပ်ထားနှင့် ကြပြီလား မသိဘူး။ ကျုပ်တို့ မျက်ဖြူအဆိုက်ကို စောင့်ပြီး သခွပ်ပင်က မီးတကျီကျီ လုပ်ချင်နေ ကြတဲ့ ကောင်တွေဗျ။ နဂိုကမှ ထောင်ကြီးဖောက်ဖို့၊ ထောင်ကိုစီးဖို့ကို အချိန်ရှိသရွေ့ နေ့ရော ညပါ ဆင်ကြံ ကြံနေကြတာ။ ခုလို တိုင်းပြည်ပျက်တာနဲ့ တည့်တည့်တိုးမှဖြင့် ဖိုးကျိုင်းတုတ်ဖြစ်နေကြ ရောပေါ့။ ဆင့်အာကြီးကို ဘုတ်ထိုင်ထိုင်ပြီး မျှော်နေကြတဲ့ ဟိုဒင်းလိုကောင်တွေ.. ဖွီး”

ထောင်မှူးကြီး ဦးပုသည် အတော်ကလေး ဒေါသပုန်ထနေဟန်ရှိသည်။ ကုလား-ဗမာ ကပြားဖြစ်၍ အသားအရည် ညိုညိုမောင်းမောင်း၊ လုံးတန်းရပ်တန် တောင့်တောင့်တင်းတင်းဖြစ်၏။ ပင်ကို စိတ်နေစိတ်ထား ကောင်းသော်လည်း

စိတ်ဆတ်သည်။ စိတ်မာသည်။

“အထိမခံ ရွှေပန်းကန်” အစားထဲကဖြစ်သည်။
ဗမာလူမျိုးစစ်များပင်လျှင် လက်ဆယ် ချောင်းပြည့်အောင်မရှိတတ်သေးသည့်
ထောင်မှူးကြီး (Chief Jailer) ရာထူးကို ကံစွပ်ကံကောင်း ရထားသူမို့ သူ့အလုပ်
သူ့တာဝန်ကို အလွန်ဂုဏ်ခံတတ်သူ။ တာဝန်ပိုင်း တိကျသည်။ ဗူးဆို ဗရံ မသိ။
“အမေမှာသည့် ဆန်တစ်ခွဲ၊ သုံးစိတ်နှင့် မလဲ” သည့် သူမျိုးဖြစ်သည်။

သူ့အသံကြီးက ဟိန်းဟိန်းမြည်မြည်ကြီးဖြစ်သလို
အဆဲလည်းအလွန်သန်သည်။ အဆဲ အဆိုကလေးပါမှ စကားပြောမြိန်တတ်သည်။
ပြီးလျှင် စိတ်မြန်လက်မြန် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်။

သည်ရက်ပိုင်းကလေးအတွင်း သာယာဝတီထောင်၏
လုံခြုံရေးအခြေအနေမှာ အလွန် တရာ စိုးရိမ်နေရသည့်
အနေအထားမျိုးရောက်နေ၏ ။ အချို့အရာရှိပိုင်းက သူတို့အိမ်သားများအား
သင့်လျော်ရာရာ ပြောင်းရွှေ့နေစေခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ထောင်မှူးကြီးခမျာ
သူ့အလုပ်ခွင်တွေနှင့်သူ ဂျင်ခြေလည်နေသဖြင့် သူ့မိသားစုအရေးကို မည်သို့မျှ
မစီမံနိုင်အားသေး။ ထိုကိစ္စအတွက် စိတ်ပူ စိတ်ဆာနေခြင်းကလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။
သူ့လေသံက အလိုလို အောက်ကလိအသံထွက်လျက် တိုတိုပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေ၏ ။

“ဒါတော့လည်း ဒါပေါ့ ချိဖ်ရယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်လည်းမစိုးရိမ်ပါနဲ့။
ကျွန်တော်တို့ ထောင်ရဲ့ အပြင်စည်း လုံခြုံရေးကို တွမ်တီဝမ်းယူ-အမ်-ပီ (21,U.M.P)
ပြည်ထောင်စု စစ်ရဲတပ်ရင်း-၂၁”) က တာဝန်ယူထားတာပဲမဟုတ်လား။

ဟိုးတစ်နေ့ကပဲ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်နဲ့တွေ့တော့
ဇီးကုန်းနဲ့ကြို့ပင်ကောက်ကြားက “ဝက် ကော်တံတား” တိုက်ပွဲမှာ ဗိုလ်မှူးကြီး
စိန်မှန်တို့ အစိုးရတပ်တွေက သူပုန်တပ်ပေါင်းစုကို အလဲ အကွဲဆော်နိုင်ခဲ့တယ်လို့
ပြောသွားသေးတယ်။

“တူး-ကရင်” (Two -Karen, အမှတ် (၂) ကရင် သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း)

က တပ်ရင်းမှူး ကာနယ်စောမြမောင်နဲ့အရာရှိ (၈) ဦး၊ ရဲဘော် (၈၀) လောက်ဖမ်းမိခဲ့သတဲ့။ “တူး-ကရင်” လည်း ပျက်သွားသတဲ့။ သာယာဝတီမြို့ကို အသိမ်းမခံနိုင်ဘူး။ သာယာဝတီထောင်ကြီးကိုလည်း အစီးမခံ စားစေရဘူး။ အသက်နဲ့လဲပြီးကာကွယ်ကြလို့ ဗိုလ်စိန်မှန်က အမိန့်ပေးထားသတဲ့ ချီဖီရဲ့...

“ခွေးဝမ်းသားအောင်ဂျီ (ချေ) အီးပေါက်နေတာတွေကိုများ မယုံလိုက်စမ်းပါနဲ့..ကိုယ့်လူရာ၊ သူတို့လည်း တောင်မင်းကို မြောက်မင်းမကယ်နိုင် ဖြစ်နေကြတဲ့သူတွေပါ။ အင်းစိန်၊ ကြိုးကုန်းနဲ့ သမိုင်းကို ကရင်သိမ်းထားလို့ ဘုရားဒကာနုကြီးနဲ့ ဖိုးစောဦးကျော်ငြိမ်းတို့တွေကိုတောင် “ရန်ကုန် အစိုးရ”လို့ ဝိုင်းအလှောင်ခံနေရမင့်ဟာ။ သာယာဝတီ ထိန်းထားဖို့အရေးဟာ လွယ်ပါ့မလား။ ဆယ်ရေးတစ်ရေး ကိုးရေးတစ်ရာပါဗျာ။ မရေရာပါဘူး။ ကိုယ့်ဝမ်းနာကိုယ်သာသိပြီး ကိုယ့်ထောင် ကိစ္စကို ကိုယ့်ဘာသာပဲ ဥစ္စာရင်လို ဥစ္စာရင်ခဲလုပ်ကြမှာပါ။ လာ.. လာ.. ခပ်သွက်သွက် သွားကြစို့”

ပြောလည်းပြော၊ မပြေးရုံတမည်လည်း သုတ်သုတ်လျှောက်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏ ။

ထောင်ဝန်ထမ်းလိုင်းအတွက် ထောင်ကြပ်များ၊ မိသားစုများ ပြေးကြလွှားကြ တဝုန်းဝုန်း ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေသည်။ စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကို ဖန်တရာတေအောင်၊ ကြုံခဲ့ကြဖူးပြီးဖြစ်၍ အခြေ မလှလျှင် ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြေးကြဖို့ အထုပ်အပိုးပြင်သူတွေက ပြင်ပြီးကြပြီ။ သာယာဝတီထောင် ကြီးနှင့် မြို့မှာ အတန်လှမ်းသေးသဖြင့် သေနတ်သံတွေကြားရာ မြို့ကြီးဆီ လှမ်းမျှော်ရင်း ညမှောင် ကြီးထဲ လင်းခနဲ ဝင်းခနဲ ပေါ်လာနေသည့် လျှပ်ရောင်းတွေ၊ ရဲရဲနီလျက် လုံးခနဲ ခဲခနဲ တက်လာနေ သည့် ရှို့မီးရောင်တွေ၊ အလိပ်လိပ်ထ မှန်မှိုင်းအုံ့ခဲလာသည့် မီးခိုးလုံးဖြူဖြူတွေကို အံ့အားကြီးသင့် ကာ ဟိုနှယ်သည်နှယ် ထင်ကြေးပေးသူကပေး။

ယခုပင်လျှင် သူပုန်တွေထောင်ကို ဝင်စီးလေပြီဟု အတပ်ယိုးလျက်

ကိုယ့်ခြေကို ကိုယ်ခ လုတ်တိုက်ရင်း ပြေးပေါက်မှားသူတွေက မှားသူတွေက မှား။
ထိုနှယ်.. ပစ်စလတ်ခတ်တောကြီး အား ဖြတ်၍ လျှောက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ရာ
အမြင်မတော်၊ အကြားမတော်တွေနှင့်ပဲ နပန်းလုံးနေရ ၏ ။

“ဟေ့... ဖေတစ်ရာမသားတွေ၊ သေနတ်သံကြားရင်၊ ကြားတာနဲ့
နီးရာကတုတ်မှာ ဘန်ကာကျင်းမှာ ဝင်ကူကြလို့ ပြောထားတာကို မေ့သွားပလား။
နင်တို့ နားမရှိကြဘူးလား။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဘူးဝတံခါးကြီးဆီကို ဂါတ်ကြီးဆီကို
ဝင်ပေါင်းကြပါ။ ထောင်ထဲကို အမြန်ဆုံး ဝင်ကြပါလို့ လျှာမီးတောက်မတတ်
ပြောထားတာလေ”

ခုတော့.. ကြည့်ပါဦး။ ကိုယ့်မယား ထဘီခြုံထဲပဲ
ကိုယ်ပြန်ဝင်ပုန်းနေကြသလား ဟေ။ ကြောက်တတ်တတ်လို့ ဝန်မကင်းဘူး။
ဟကောင်တွေရဲ့။ ကြံကြောက်ပြီး လှည်းအောက်ဝင်မနေကြ နဲ့။ လှည်းပိပြီး
သေလိမ့်မဗျား။ ဟေ့ .. ဟေ့.. စွန်းဒရန်း။ မင်း ..ဘယ်ကိုသွားဦးမလို့တုန်း၊ သွား ..
သွား.. ဘူးဝကို သွားစမ်း။ ဟိုအကောင် နင် ..ကျော်သာမဟုတ်လား။ လာခဲ့.. .လာခဲ့..
ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့။

ထောင်မှူးကြီး၏ ပါးစပ်က သေနတ်သံတွေနှင့်အပြိုင် တရစပ်ပစ်နေ၏
။ ခြေထောက်က ထောင်ဘူးဝကြီးဆီ ခပ်သွက်သွက် အသားကျလှမ်းနေရင်း။
မျက်စိနှစ်လုံးက စွန်ရဲတစ်ကောင်နှယ် ဘေးဘီကိုနှယ် ဝဲ၍ ဝဲ၍ အကဲခတ်၊
ပါးစပ်ကလည်း မြင်သမျှတွေ့သမျှတွေ့အပေါ် ပေါက်ပေါက် ဖောက်နေသလို
မနားတမ်း အော်လိုက်ဟစ်လိုက် မြည်လိုက်တွန်လိုက်။

သူတို့နှင့် လမ်းမှာ တည့်တည့်တိုးသည့် ဝန်ထမ်းအချို့ကား
ကျားရှေ့မှောက်လျက်လဲသည့် နှယ် ထောင်မှူးကြီး နောက်မှ
ခပ်ကုပ်ကုပ်ပြေးလိုက်လာနေကြ၏ ။

“ဟေ့... အိုင်ဆေး ဦးအုန်းကျော်၊ ကျုပ်တို့ ထောင်ကို

လုံခြုံရေးယူထားတဲ့ “တွမ်တီဝမ်း၊ ယူ-အမ်-ပီ” က မောင်တွေ
ငြိမ်းချက်သားကောင်းလှချည့်ကလား။ တကည်းက နားရွက်ကလေး
ဘာလေးမှတောင် မခတ်ကြပါလားဗျို့။ ရှိရော ရှိကြသေးရဲ့လား။ ပြေးများ
ပြေးကုန်ကြပြီလား။ ခင်ဗျားကောင်တွေ .. ဟင်”

“ရှိဦးမှာပါ... ချီ (ဖ်) အခြေအနေက ဘာတွေမှန်း တွက်မရသေးလို့
ငြိမ်နေကြတာ ရှိပါလိမ့် မယ်။ ဘာမှန်းညာမှန်း ရေရေရာရာ မသိသေးခင်မှာ ဒီလိုပဲ
ငြိမ်နေလိုက်တာက အန္တရာယ်ပိုကင်း တာပေါ့။ တောပစ်တောင်ပစ် ထင်ရာမှန်းပြီး
လျှောက်ပစ်နေကြရင် ခက်ကုန်ဦးမှာ”

ထောင်မှူးကြီးထံမှ စကားသံထွက်မလာ။

သာယာဝတီထောင်၏ အပြင်စည်း လုံခြုံရေးကို ပြည်ထောင်စု
စစ်ရဲတပ်ရင်းက လုံးဝ တာဝန်ယူထား၏ ။ ဗိုလ်နေဝင်းဦးစီးသော တပ်ခွဲတစ်ခွဲက
ထောင်ကြီးပတ်ပတ်လည်တွင် ဘန်ကာ များ၊ ကတုတ်ကျင်းများတူး၍ “ခံစစ်သေ”
နေရာယူထားသည်။

ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်ရှိ လုံခြုံရေးမျှော်စင် (Security Towers)
တွင်လည်း မိမိတို့ ထောင် တာဝန်ကျကင်းကလေးများအဖွဲ့များနှင့် အတူ
မျှော်စင်တစ်ခုလျှင် ယူအိမ်ပီရဲဘော်သုံးဦးကျစီ လက်နက်အပြည့်၊ ကျည်အပြည့်ဖြင့်
အားဖြည့်ထားသည်။ ဗဟိုကင်း (ဂါတ်မကြီး) နှင့် လက်နက် တိုက် (Main Guard and
Arm Court) တည်ရှိရာ ထောင်ဘူးကြီးအပေါ် ဆုံးထပ်၌ ထောင်ဗဟို ကင်းအဖွဲ့ ၁၀
ယောက်နှင့်အတူ စစ်ရဲတပ်ရင်းမှ အရံရဲဘော်များအားလုံး “တပ်အသင့်” ရှိနေကြ
သည်။

စစ်တပ်တပ်ရင်း၏ ယာယီတပ်ခွဲမှူးရုံးကိုပင် ဗဟိုကင်း
(ဂါတ်မကြီး)ပေါ်၌ ဖွင့်ထား၏ ။ ဆက်သွယ်ရေး စက်များလည်း ထိုအပေါ်မှာ
တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်နေဝင်းနှင့် ဗိုလ်ကလေးများသည်လည်း

ဂါတ်ကြီးပေါ်မှာပင်စတည်းချလျက်ရှိနေကြသည်။

မိုးချုပ်စ ညဦးရီတမှောင်ကပင် ယူအမ်ပီရဲဘော်များသည်
သေနတ်ကြီးတွေ တကားကား ဖြင့် မိန်းမလိုင်း (အိမ်ထောင်သည်လိုင်း) ထဲ
လမ်းသလားနေကြသည်ကို မြင်လိုက်မိသေးသည်။

“အေးလဗျာ။ အခြေအနေအကဲကြည့်ရင်း ငြိမ်နေတာဆိုရင်တော့
တော်ပါသေးရဲ့ပေါ့။ တကယ့်တကယ် ကျားစီးဖားစီး နင်လားဟဲ့၊ ငါလားဟဲ့
တိုက်ရခိုက်ရတော့မှာမို့ အမြီးကုပ်နေတာ ဆိုရင်တော့ လတွတ်မွတ်ကရောပဲ။
ကျုပ်တို့ ထောင်လည်း ကျားရှေ့မှောက်ရက်လဲမိတဲ့ နွားလို့ “ကွီ” ခနဲ ဖြစ်ကရောပေါ့။
ညောင်ပင်ရိပ်ဝင်ခိုမိကာမှ ညောင်ကိုင်းပိသေးတဲ့ မသာလုံးလုံး ဖြစ်ရမှာပဲ ဗျို့”

ထောင်ဘူးဝကြီးနှင့် နီးလာပြီ။

ထောင်မှူးကြီး အသံကြား၍ လား။ သေနတ်သံတွေကို နားရိုးသွားသဖြင့်
သွေးရဲသွားကြ လေသလားမသိ။ ဟိုမှ သည်မှ ထောင်ကြပ်တွေ ပြေးပြေးလွှားလွှား
ဘူးဝဆီကြီးဆီ လာနေကြ သည်။

“နင့်မေလွှားတဲ့မှ .. အပြင်ဘက်က လိုင်းမီးတွေနဲ့ ဂါတ်က မီးတွေကို
ပိတ်ထားကြမှပေါ့။ သေမင်းကို လက်ယပ်ခေါ်နေကြတာလား။ ဟုတ်လား..
နွားမသားတွေ၊ အဘိုးကြီး ခင်ဗျား ဂါတ်မ ကြီးက နွားတွေကို လှမ်းအော်ပြီး
မီးတွေကို ပိတ်ခိုင်းစမ်းဗျာ။ အိမ်ထောင်နဲ့ တိုက်က မီးတွေပဲ ချန် ထား။
အကုန်ပိတ်ခိုင်းလိုက်၊ မီးရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ အကုန်မသာပေါ်ကုန်ကြလိမ့်မယ်”

ထောင်မှူးကြီးခိုင်းသည့်အတိုင်း ဝှင်းနီကြီးဦးသိန်းမောင်က
ဂါတ်မကြီးကို လှမ်းအော်သည်။

တစ်ထောင်လုံး လင်းနေသော မီးရောင်သည်ဟုတ်ခနဲ ငြိမ်သွားလျက်
မှောင်ကြီးအတိ ကျသွားတော့၏ ။

ပစ်သံခတ်သံများကား ကမ္ဘာပျက်လုခမန်း ဝုန်းခိုင်းကြနေဆဲပင်။

ဂျပန်ခေတ်အလွန် ဖက် ဆစ်တော်လှန်ရေး တုန်းကပင်လျှင် သာယာဝတီတစ်ဝိုက်၌
ဤမျှပြင်းထန်ကြီးမားသော တိုက်ပွဲ ကြီးမျိုးတွေ မကြုံခဲ့ရစဖူး။ မကြားခဲ့ရစဖူး။
ယခုမူ။ ကိုယ့်ဆွေကိုယ့်မျိုး ကိုယ့်အမျိုးသားချင်းတွေ သတ်ကြသည့်စစ်ပွဲမို့
သဲကြီးမဲကြီး နိုင်လွန်းလှလေသလားမပြောတတ်။ စစ်လမ်းကျနေရာတိုင်း တွင်
ထောင်းလမောင်း ကြေနေလောက်ပြီ။

ထောင်ဘူးဝ တံခါးကလေး ပွင့်လာ၏ ။

ထောင်မှူးကြီးက ရှေ့က။ သူနှင့် ထောင်ကြပ်တပြုံကြီးက နောက်က
ခုနစ်စဉ် အမျှင် တန်း လျက် ထောင်ဘူးတံခါးကြီးထဲသို့ တွန်းတွန်းထိုးထိုး
ဝင်လိုက်ကြသည်။

“ဂျူဥတီအော်ဖစ်ဆာ (Duty officer, တာဝန်မှူး” ဘယ်သူလဲဟေ့”

“ထောင်မှူးဦးအုန်းမောင်ပါ ဆရာကြီး”

“ဘယ်မလဲ ဂျူတီအော်ဖစ်ဆာ ဘယ်သွားနေတုန်း၊

ဒီလောက်သေရေးရှင်ရေး ကြက်ရေး ငှက်ရေး အချိန်ကြီးမှာ ထောင်တံခါးကြီးကို
ပစ်ပြီး ဘယ်ရောက်နေပြန်တုံး”

“ကျားတိုက်ဖက်က ပုဒ်မ ၅ တွေနဲ့ အိမ်ထောင်တချို့က ပုဒ်မ ၅ တွေ
ရုတ်တရက်ကြီး ထဆူ ကြလို့ ညလူကြီးနဲ့ ညကင်းအဖွဲ့တွေခေါ်ပြီး ကျားတိုက်ဖက်ကို
သွားပါတယ်...ဆရာကြီး။ ထောင်မှူး တစ်ယောက်ယောက်ရောက်လာခဲ့ရင်
ဘူးတံခါးကြီးမှာ နေပေးဖို့လည်း မှာထားတယ်”

“ဟင် ..ကျားတိုက်က အကောင်တွေ ဆူကြပြန်ပလား။

မိုးသံလေသံကြားရင် ဖားတွေ အော်သလို သင်းတို့အမေလင်တွေရဲ့
သေနတ်သံတွေကို နားအရသာခံပြီး သိပ်ပျော်နေကြသတဲ့ လား။ တောက်....
ဖေတစ်ရာမသားတွေတော့”

တံခါးစာရေး၊ ဂျမဒါ (ထောင်ကြပ်အုပ်) သန်းဖေပြောမှ
အိမ်ထောင်များဆီက ဆူသံညံ့သံ၊ အော်သံ သဲသဲရုတ်ရုတ်တွေကို ကြားမိသည်။
ထိန်းမနိုင်၊ သိမ်းမရ ဝရန်းသုန်းကား အသံတွေဖြစ် ၏ ။

“ချို (ဖ်) ...ကျွန်တော် ဝါဒါတချို့တစ်ဝက်ခေါ်ပြီး လိုက်သွားရမလား”

‘နေ .. နေ ဦးအုန်းကျော်၊ ဒီကောင်တွေကို ညကြီးမင်းကြီးမှာ သူတို့
ပါးစပ်ပေါက်တွေ ငြိမ်သွားအောင် ချက်ချင်းလက်ငင်း ထိန်းဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး။
အိပ်ထောင်ကြီး ပွင့်ထွက်မသွားရင် သူတို့က ပုဒ်မ ၅ မဟုတ်တဲ့
အခြားရိုးရိုးအကျဉ်းသား “ကတိန်း” တွေကို ရန်မမှုရင် ပစ်သာထား လိုက်။
လေကုန်တော့ ရပ်သွားကြလိမ့်မယ်”

ဒီ ပုဒ်မ ၅ ဆိုတဲ့အကောင်တွေဟာ ပုစဉ်းရင်ကွဲများလို အကြောင်းမရှိ
အကြောင်းရှာ။ “ဆင့် အငှာ ကို အနာလုပ်ပြီး” နားဂျီ ပူလောင်အော်နေရမှ
ရင်ချောင်တဲ့ အမျိုးတွေ။ အော်ရင်းဟစ်ရင်း အနာခံ အသေခံမယ့်အကောင်တွေ။
နေဦး.. မိန်းဂျေးလ် (Main Jail) က ဘယ်သူရောက်ပြီတုန်း။ မိန်းဂျေးလ်ထောင်မှူး
ကိုထွန်းအောင်ကျော် ဘယ်မတုံးဟေ့

“ဂါတ်ကြီးပေါ်မှာပါ ဆရာကြီး”

“ဟေ...”

“ည ခုနစ်နာရီထိုးလောက်က ခရိုင်ဝန်ကြီးနဲ့
နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်ကြီးတို့က ကားလွှတ် ပြီးခေါ်လိုရတဲ့။ ထောင်ပိုင်ကြီး
လိုက်သိမ်းရတယ်... ဆရာကြီး။ အဲဒါ ထောင်မှူးဦးထွန်းအောင် ကျော်ကို
ထောင်ပိုင်ကြီးကပဲ ဂါတ်ကြီးပေါ်ကို တာဝန်ချပေးခဲ့တာ။ ထောင်ပိုင်ကြီးတို့ကတော့
မြို့ လုံခြုံရေး အစည်းအဝေးဆိုလားပဲ။ ထောင်မှူးကြီးလာရင်
သတင်းပို့လိုက်ကြလို့တော့ တံခါးအဖွဲ့ ကို မှာသွားပါတယ်”

“အိုး.. တို့အဘိုးကြီး ဘေးကင်းရန်ကင်းမှ ရှိပါ့မလားကွာ။ နေဦး။

ထောင်ပိုင်ကြီးနဲ့အတူ ဘယ်သူတွေ ပါသွားကြသေးသတုံး”

“ထောင်မှူးဦးသန်းနိုင်ရယ်၊ စာရေးကြီး ဦးတင်ထွန်းရယ်၊
သူ့လက်စွဲတော် ထောင်ကြပ် စောကြောဖဲတို့ကိုတော့ မြင်လိုက်တာပဲ ဆရာကြီး”

“ကဲ... ကဲ... အိုင်ဆေးရေ၊ ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်
ဦးအုန်းကျော်နဲ့တစ်ဖွဲ့က ထောင်အုတ်ရိုး ကြီးကို အတွင်းပတ်လမ်းက
တစ်ပတ်လောက် လျှောက်စစ်ကြည့်လိုက်ကြ။ ကျုပ်နဲ့တစ်ဖွဲ့က အိမ်ထောင်နဲ့ ဆဲလ်
(cell -တိုက်ခန်း) တွေဆီကို ပတ်ကြည့်မယ်။ အကျဉ်းသားတွေ ထွက်ပြေး တာမျိုး၊
ထောင်တံတိုင်းကြီးတွေ ပြိုကျသွားတာမျိုး မေဂျာကွေ့စ်တွေ မရှိရင်ပြီးရောပေါ့။
မသာ ကောင်တွေ ဖင်သနီလန်အောင် အော်နေတာကတော့ အော်ကြပလေ့စေ။
အသံကုန်ရင် ရပ်သွား ကြလိမ့်မယ်။ ဒီလောက် ပစ်သံခတ်သံတွေ ကမ္ဘာပျက်မတတ်
ဖြစ်နေတာ။ အရေးကြီးတာ လုပ်နိုင် တာပဲ အရင်လုပ်ကြရအောင်”

“ရက်စံ၊ ချိဖ် ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ အုတ်ရိုးစစ်ဖို့ သွားလိုက်တော့မယ်နော်”

“သွား သွား .. သွား အဲ .. ခဏလေး၊ အဘိုးကြီး ဦးသိန်းမောင်က
အုတ်ရိုးစင်အဖွဲ့ကို ဦးစီးလိုက်၊ အိုင်ဆေး.. ဦးကျော်၊ ခင်းဗျားက
ဂါတ်အရံအဖွဲ့တချို့ခေါ်ပြီး ထောင်အပြင်က ကင်းတွေ၊ လိုက်စစ်ပေးဗျာ။ ဖြစ်နိုင်ရင်
ဘယ်နေရာမှာ တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်နေတာလဲ။ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲဆိုတာ
နည်းနည်းတီးခေါက်ကြည့်လာခဲ့ဦး။ အဲ.. ခြေစောင့်လက်စောင့်အနေနဲ့ အမ်း(မ်)
ကုတ်က သေနတ်လေးကျည်လေးလည်း ဆောင်သွားကြဦး။ နေ့....”

“ရက်စံ ...ဆာ”

ညသံပေမို့လား မသိ။

ပစ်သံ၊ ခတ်သံ၊ ပေါက်ကွဲသံတွေက မြည်လှဟိန်းလှ၏ ။
တသိမ့်သိမ့်တုန်ဟည်းနေရုံမျှ မက လူတိုင်း၏ အူကလီစာတွေကို
ဆွဲယမ်းလှုပ်ခါပစ်နေသည်သို့ ချောက်ချားတုန်လှုပ်စရာလည်း

ကောင်းလှတော့သည်။

“ကဲဟေ့....လှထွန်းရယ်၊ ထွန်းဆိုင်ရယ်၊ ဉာဏ်သာရယ်၊ ရွှေသွားမောင်ကြိုင်ရယ်ပဲ လိုက်ခဲ့ ကြ။ ကျန်တဲ့အဖွဲ့တွေက ဒီအဖွဲ့ကို ကူနိုင်အောင်၊ ထောင်မှူးကြီး ဦးကြင်ရောက်လာရင် ဒီတံခါးမှာ ပဲ နေခိုင်းထားတာ ကြားလားဟေ့... သန်းဖေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ..ဆရာ”

သူက တံခါးအဖွဲ့ကို သေချာအောင် မှာထားခဲ့ရသည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် ထောင်ပိုင်ကြီး၊ ထောင်မှူးကြီးတို့ပြီးလျှင် သူသာလျှင် လုပ်သက်ရင့် စီနီ ယာထောင်မှူးဖြစ်သည်။ ထောင်အရာရှိများအနက် ရှားရှားပါးပါး ဘီ.အေ.ဘီ.အယ်(လ်) ဘွဲ့ရ ပညာတတ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ထောင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်လျက် သာယာဝတီထောင်သို့ သီးသန့် တာဝန်ချထားပေးခြင်းဖြစ်သည်။ တရားရေးကိစ္စများ၊ ဥပဒေရေးရာများကို တာဝန်ယူရသူလည်းဖြစ် သည်။ ထောင်မှူးကြီး (Chief Jailer) ရာထူးတက်ဖို့ လက်တစ်ကမ်းတွင် တည်းတည်းကလေးသာ လိုတော့သည်။ အတိမ်းအစောင်းအဖြစ် မခံနိုင်။

“ကဲလာဟေ့ သွားကြရအောင်”

ထောင်ဝန်ထမ်းများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှိလာကြ၍ လား။ အိမ်ထောင်မီးများကလွဲ၍ တစ်ထောင်လုံးကို မီးမှောင်ချပစ်လိုက်၍ လား မသိ။ အော်သံတွေက ပို၍ ညံ့လာ၏ ။ ကျားတိုက် (Punishment Cell, ပြစ်စာတိုက်) သာမက အခြားတိုက်များ၊ အိမ်ထောင်များဆီသို့ပါ ကူးစက် လျက် တစ်ထောင်လုံးရှိ ပုဒ်မ ၅ တွေ အကုန်လုံး စုပြုံကုန်းအော်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ရှိ ထောင်ပိတ်စာရင်းအရ ပုဒ်မ (၅) အကျဉ်းသား (၂၇၀၀) ကျော်ရှိသည်။ ကွန်မြူနစ် အဖြူ၊ အနီ၊ အမာခံတွေက (၆၀၀) ဝန်းကျင်။ အော်သံတွေက ပစ်သံခတ်သံတွေနှင့်အပြိုင်။

မိုးသည်းလေ၊ လယ်ကြားဖားတွေက မြူးလေဖြစ်သလို ယခုလည်း
ထောင်အပြင်က ပစ်သံ ခတ်သံ၊ ပေါက်ကွဲသံတွေ ဂုန်းခိုင်းကြဲ
ပြန်းအော်ဟစ်သံတွေက မြိုင်လာလေ။ ရှိသမျှ ပုံး၊ ခွက်များ
အိမ်ထောင်ဘာယာတန်းများကို ထုသံ၊ ရိုက်သံတွေပင် ပါလာလေပြီ။

“အတုယောင်လွတ်လပ်ရေး... အလိုမရှိ

မတရားသင်းပုဒ်မတွေ ...ရုပ်သိမ်းပေး

ဖဆပလအစိုးရ...ကျဆုံးပါစေ

ငန... ကျော်ငြိမ်းအစိုးရ... ချုပ်ငြိမ်းပါစေ

ဖိနှိပ်မှုဥပဒေတွေ ရုပ်သိမ်းပေး

ဖိရင်ကြွ ..ထိရင်ချဟေ့

ကွန်မြူနစ်တိုက်ပွဲ အောင်ရမည်။ အောင်ရမည်။

ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ...အောင်ရမည်၊ အောင်ရမည်

ကွန်မြူနစ်တိုက်ပွဲ ...အောင်ရမည်၊ အောင်ရမည်”

ညယံတွင် တစ်ထောင်လုံး ဟိန်းထွက်လာသည့်အသံများပေတည်း။

အင်နှင့်အားနှင့် ထပ်၍ ထပ်၍ ကျော့၍ ကျော့၍ ပေါ်လာနေဆဲ။

သူ ဖွဖွ ပြုံးလိုက်မိ၏ ။

“နောက်ဆုံးတော့လည်း ဒီဘူတာပါပဲလား” ဟု အတွေးဝင်လာ၍
ဖြစ်သည်။ ‘အင်း... ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ လက်ချက်ပဲ။ လက်စခြေစတွေကတော့
သူ့အလိုလို ပေါ်လာပါပကော” ဟု လည်း တွေးမိသည်။

သူတို့သာယာဝတီထောင်၌ ကွန်မြူနစ် အဖြူ၊ အနီများအပါဝင် ပုဒ်မ ၅
နိုင်ငံရေးသမားများ (detainees) ၃၀၀၀ နီးပါးမျှကို ၁၉၄၈ ခုနှစ်

မေလကုန်ရက်ပိုင်းက စတင်၍ တဖွဲဖွဲရောက်လက်ခံခဲ့ ရလေရာ ထောင်အသီးသီးမှ ကွန်မြူနစ်တွေ ရောက်လာခဲ့သည်နှင့်အတူ ဤနှယ်ဤပုံလောင်မီး ကြီး ကျခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ပုဒ်မ၅ နိုင်ငံရေးသမား ၃၀၀၀ ခန့်အနက် ကွန်မြူနစ် ဖြူ နီ ၆၀၀ လောက်သည်သာ ဓမ္မစစ် ပြဿနာမီးခဲတွေ ဖြစ်သည်။ ထောင်အော့ကြောလန် ဇံဇံကျဲတွေဖြစ်သည်။ ထစ်ကနဲရှိလျှင် အသံ ပြကြီးတွေနှင့် နင်းကန်ကုန်းအော်လိုက်ရမှ စားဝင်အိပ်ပျော်တတ်သူများဖြစ်သည်။ ပရိယာယ် လည်းများ၊ ဉာဏ်လည်းများ၊ ကူလီကူမာ များလှသူတွေလည်းဖြစ်သည်။

ထောင်ထဲ၌ စီခနဲ ညံခနဲ ကြားလိုက်ရလျှင် သေချာသည်။ ကွန်မြူနစ်တွေ လက်ချက်ချည်း ဖြစ်သည်။ ငပွကြီးတို့ စနက်ချည်းဖြစ်၏ ။

“တော်တော်လည်း အော်နိုင်တဲ့လူတွေ၊ ဘာတွေအော်နေမှန်းလည်း မသိဘူး။ ပြီးကို မပြီး နိုင်တော့ဘူး။ တကယ့်လူတွေ”

“ဟုတ်ပကွာ ဒီလောက် သူသေမလား။ ကိုယ်သေမလား မသိကျည်ဆန်တွေ၊ ဗုံးဆံတွေက “မကောင်းသူ ထိပ် ကောင်းသူထိပ်” ဖြစ်နေတဲ့အချိန်ကြီးမှာ ဒင်းတို့က တမှောင့်”

“အေး .. စောင့်ကြည့်ပါဦး၊ မနက်မိုးလင်းလို့ ထောင်ဖွင့်ကာ တစ်ပြိုင်နက် ဒေါသကုမ္မာရ ထောင်မှူးကြီးရဲ့ တုတ်စာ ဘယ်လိုမိကြမလဲဆိုတာ”

ထောင်ကြပ်ကလေးတွေ၏ စကားကို နားစွင့်ရင်း ဤ “ဗြဟ္မာဦးခေါင်းကြီးများ” အစုလိုက် အပြုံလိုက် သူတို့ထောင်သို့ ရောက်လာခဲ့ပုံကိုသာ ပြေး၍ မြင်ယောင်မိတော့၏ ။

၁၉၄၈ ခု၊ မေလ (၂၂) ရက်။

ထိုနေ့က....

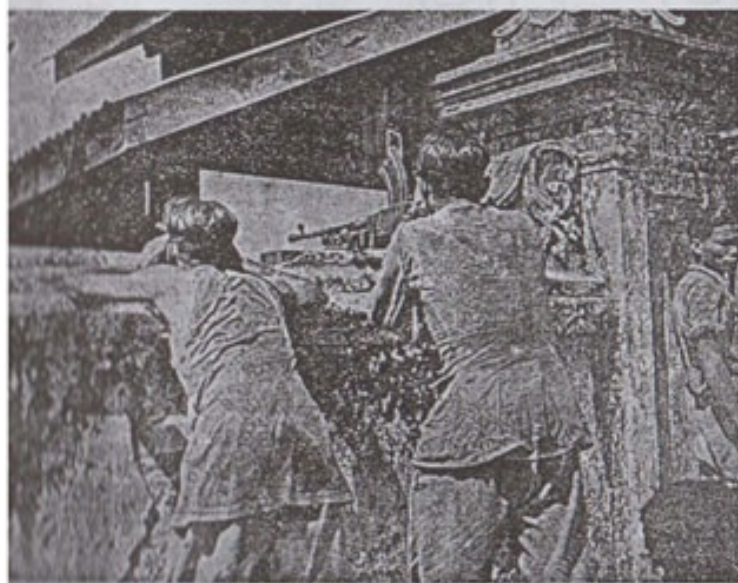
ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုတွေရဲ့တွင် မျောက်ခွံရံသည့် စစ်ရဲတပ်များ

ယခင်စစ်ကိုင်းပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့တပ်မှတိုက်ခိုက်မှု

ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုရေရာနှင့်တွင် မျောက်ခုံရသည့် စစ်ရဲတပ်များ

နာယည်ကျော်အင်းစိန်တိုက်ပွဲတွင် တပ်မတော်နှင့်အတူတွဲ၍
ရှက်ရှက်ခွဲခွဲတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် စစ်ရဲတပ်များ

